

BLAMELESS AND HARMLESS, WITHOUT REBUKE
குற்றமற்றவர்களும், கபடமற்றவர்களும், மாசற்றவர்களும்

“ஜீவவசனத்தை பிடித்துக்கொண்டு, உலகத்திலே சுடர்களைப் போல பிரகாசிக்கிற நீங்கள், கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததியின் நடுவிலே குற்றமற்றவர்களும் கபடற்றவர்களும், தேவனுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளுமாயிருங்கள்.” பிலிப்பியர் 2:14,15

குற்றமற்றவர்களாயிருப்பதற்கு தீமை செய்யும் மனோபாவம் இல்லாதிருக்க வேண்டும். கோபம், வன்மம், பகைகள் மற்றும் சண்டைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படக்கூடாது. மாறாக, நாம் தொடர்பு கொள்ளுகிற அனைவருக்கும் முடிந்த வரை நன்மை செய்கிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுக்கு மாத்திரமல்ல, சகோதரருக்கு மாத்திரமல்ல, முடிந்தவரை உலகத்தின் பார்வையிலும் நாம் மாசில்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். உலகத்தாருக்கு முன்பாக நாம் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

குற்றமற்றவர்களாயிருந்தால் பூரணத் தன்மையை, அர்த்தப்படுத்தாது. ஒருவர் குற்றமற்றவராயிருந்து, சபாவ பலவீனத்தினால் அபூரணராக இருக்கக்கூடும். தேவனுடைய பார்வையில் குற்றமற்றவர்களாயிருப்பதற்கு, நீதி, அன்பு மற்றும் தயை எப்பொழுதும் நோக்கமாக கொண்டிருக்க வேண்டும். உலகத்தார் நமது கர்த்தரைப் பற்றி தவறாக பேசியது போல நம்மைப் பற்றியும் தவறாக பேசுவார்கள்; நம்மை வெறுப்பார்கள். ஏனெனில் இருளானது எப்பொழுதும் வெளிச்சத்தை வெறுக்கும். நாம் உலகத்துடன் நட்பு கொண்டால் நாம் தேவனோடு உடன்படிக்கையில் இல்லை. அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு கேட்கிறதாவது: “உலக சிநேகம் தேவனுக்கு பகை என்று அறியீர்களா? ஆகையால் உலகத்துக்கு சிநேகிதராயிருக்க விரும்புகிறவன் தேவனுக்கு பகைஞனாயிருக்கிறான்.” (யாக்கோபு 4:4) நாம் தேவனுக்கு சிநேகிதராயிருந்தால், உலகமானது, நம்மை தீமை செய்பவர்கள் என்று எண்ணி நம்மை காயப்படுத்த நாடுவார்கள். “எத்தர் எண்ணப்பட்டாலும் நிஜஸ்தராக” இருக்கிறோம். “உலகத்திற்கு நாம் சிநேகிதராக” இல்லாதிருந்தாலும் கூடுமானவரை அவர்களோடு சமாதானமாயிருக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

எனினும் நாம் எல்லோரையும் சந்தோஷப்படுத்த முடியாது. ஜனங்களிடையே நன்கு தீர்மானிக்கிறவர்கள் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களால் நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று காணப்பட வேண்டும். நமது கர்த்தரிடமும் இப்படியே இருந்தது. உலகம் அவரை குற்றம் சுமத்தினாலும், அவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட கருத்தில் அவரை குற்றமற்றவர் என்று அங்கீகரித்தார்கள். அவருக்கு மரண தண்டனை கொடுத்த பிலாத்து கூட, நேர்மையானவராக கூறினதாவது: “இவன் என்ன பொல்லாப்பு செய்தான்? மரணத்துக்கு ஏதுவான குற்றம் ஒன்றும் இவனிடத்தில் நான் காணவில்லையே;” “இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன்.” (லூக்கா 23:22; மத்தேயு 27:24)

நமக்கு எதிராக என்னவிதமான குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டாலும், வக்கிரமான மனதுடையவர்கள் மட்டுமே நம்மைக்குறித்து தவறாக நினைக்கும்படி நம்முடைய நடத்தையானது உலகிற்கு முன்பாக இருக்க வேண்டும் என்பது நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வசனத்தில் அப்போஸ்தலரின் கருத்தாக இருக்கிறது. நேர்மையான மனதுடையவர்கள் நம்மை நீதியானவர்களாக நினைக்கிறார்கள். கர்த்தருடைய ஜனங்களின் வாழ்க்கை குற்றமற்றதாக குற்றஞ்சாட்டப்படாததாக இருக்கிறது என்பதை கவனிக்கிறார்கள்.

சீஷர்கள் தங்களது சொந்த யூத தேசத்தில் வக்கிரமான மனதுடையவர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களிடையே, சகமனிதர்களுக்கு அவர்களது வாழ்க்கை வெளிச்சமாயிருக்கும்படி அவர்கள் நடக்கவேண்டியிருந்தது. வக்கிரத்தன்மை கர்த்தரால் வழிநடத்தப்படுவதை விரும்பாததை குறிக்கிறது. நேர்மையின்மை என்பது எப்பொழுதுமே தீமையை செய்வதை குறிக்காமல் தீமையையும் நன்மையை மாறி மாறி செய்கிறவர்களை குறிக்கிறது. ஒரு வகையில் அவ நம்பிக்கையின் தீமையான இருதயம் இன்னொரு வகையில் உருவங்கள் மற்றும் சடங்குகள்.

புதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த நிலைமைகள் கர்த்தருடைய ஜனங்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. எங்கு பார்த்தாலும் நேர்மையின்மையும் சுயசித்தமுமே இருக்கின்றன. கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு எதிராகவே அநேக காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலைமைகளுக்கிடையே கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் வெளிச்சமாக பிரகாசிக்க வேண்டும். அவர்கள் கர்த்தருடைய வழிகளில் நடக்க நாட வேண்டும். அவர்கள் “தங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்க வேண்டும்.”